

Neopodpisani se dopisli ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 6 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 nov., za svaki redak više 5 nov.; ili u služaju opisivaju uz pogodno sa upravom. Novel se šilju poštarom uputnicom (nasočno pustilo) na administraciju "Naša Sloga". Imo, preuzelo i najbližu poštu valja tačno oznočiti.

Komu list neodaje na vrijeme, neka se javi odpravništvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana naplaćuje "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Blegom rastu male stvari, a nosloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Izlist svakog četvrtka na običnom arku.

Dopisi se nevradaju ako se 1 neisključuje.

Nobiljgovani listovi se uprimaju. Predplata u poštarinom stoji 6 for., za soljake 2 for. na godinu, Raunjerino for. 2 1/2, i za polgodino. Izvan crvenilo više poštarića.

Na malo jedan broj 6 nov.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carolina br. 28

Istarski sabor.

V. sjednica dne 18. septembra 1888.

(Konačno.)

Zast. dr. Laginja čita obširnu interpolaciju na vladu glede štipendijalno zakladu za Vlahu u Kastavdolini, koju čemo donesti drugi put u ološtiti.

Poslije predanih tih interpolacija izjavlja predsjednik, da ih on ne prima na znanje s raslognih voć u prijašnjih sjednicah navedenih.

Na to utadno zastupnik o. kr. vlade i opazi, da je ovaj hip dobio dopis od o. kr. ministarstva u Trstu, študi sa upravu interpolacija, koji glasi od prilike ovako:

Zamajski kapetan dostavio je zastupniku o. kr. vlade u Istarskom saboru na možebitnu porabu interpolaciju dra. Volarića i drugova i onu zastupnika Jonka i drugova. Vlada nije doista prodložno u stvari uražiti to interpolaciju radi možebitnoga odgovora, jer zamajski kapetan nije s njim postupao po uslovih odstavka 5 čl. II. zakona od 7. maja 1877. to tako istu vladu do zamaj. dostavljeno ustavno propisanim putem; vlada pak mora izjaviti, da se njezini namiri u tom stvari podložno postu nosilca s namiri zamajškoga kapetana ni enbora, i da je odludnog mišljenja, da nema rasloga, rad koga se nobi spomenuite interpolacije po navedenih zakonskih ustanovah razpravljaju, jer po strogom pravu mora biti slobodno saboracki činoveni, da se u saboru kod postavljanja interpolacija služe jednim ili drugim usjetjanstvom zamajškemu jeziku i da nepoznanje jednoga ili drugoga jezika od stvarno zamajškoga kapetana ili saborackoga nreda bi moglo imati obzrač oportuniteta, ali nemože predložiti (predložiti) i obatojedi pravih. (Bravo i na klupah manjine).

Predsjednik odgovori, da prima na znanje po priobćenju pridržajni ni pravo uiniti, što bude držno shodnim. (Dobro i na klupah većine).

Prečta se na dnevni rod.

1. Izvješće o zemljištno-vjeronajskom zavodu.

Izvješće čita dr. Fragnonem, koje se prima bez razpravo na znanje.

2. Obradna ezonera za g. 1887.

Izvješće dr. Campitelli i voli naprnatu, da obradnu odgovara u svom poobliku i sadržaju obatojedi propisom, to predlaže:

„Odobrava se proračun istarske raztorotne zaklade za g. 1887.

1. sa dohodkom . . . for. 103.980.08 1/2

2. sa izdatkom . . . 154.701.51 1/2

3. sa preostatom . . . for. 9.256.17

4. koje se ima unesti u buduču račun.“

Zast. dr. Laginja hrvatski: Visoki sabor! Onako krepkom izjavom, koju smo nam kon ovo čini od cesarske vlade, zaduženo je namu zahtjovom glede porabo hrvatskoga jezika ovdje.

Ja ću od svoje strane poslužiti se tim pravom kadgod me bude volja, a u ovaj slučaj oditujem, da ću opet govoriti talijanski, neka ne bude nikoga, koji bi mogao reći da nerazumije što govorim. (Zatim hrvatski): Posebnoga predloga neću ponuditi, jer znam iz iskustva, da većina nevoljiva nijednoga predloga od ove nade. Samo ću nešto iztaknuti, da se kako je nesrotno stanje ove zaklade. U pojedinih dužnikah nije se god. 1887. vratilo ni onih 30.000 for., što je najvažniji zahtjev, a utjeralo se je manje nego za g. 1886., premda se zna stalno, a i najta nametah dokazuje, da gospodarsko stanje u zemlji nije tako zlo.

Upravni trošak ido samo na utjeranje glavnice od privatnih dužnikah i na osjegovanje istoga. Za utjerati oko 28.000 for., trebalo se je najmanje 10.000 for. No koristi roč, da se to troši za osjegovanje, jer po postojećih zakonih ka

pital desočinu notroba osigurati gruntovno, a interesu starije od 3 godinu i tako nepriznavaju endavi.

Potanje o toj zakladi pridržajem si govoriti kad bude razprava proračuna i ondjo ću postaviti nekoje predloge.

Dr. Patria, zam. podkapetan, hoće da učini neko opasko dru. Laginja. Ovaj da misli, da ima rasloga, da obradna nadohri, al u listnu takova rasloga nelma. Obštom na rubr. IX. nemože se prigovoriti upravi, voć poraznovim urodom. Glode na rubr. III. onih 15.000 for. nije za utjeranje. Ondjo je i 1000 for. za Lošinj (Dr. Laginja upudaje: napravovno!) Dr. Patria: viš dra. Laginja nije nepogrediva. Na galoriji Bravo! onih toga za utjerati kasnije interesa od više godina i za onjertati kapitalo i interesu.

Oleđa onih 40.000 kad bi se dogodilo što hoće dr. Laginja, radilo bi se u prilog onim, koji promarkuju narod (ilicost) zaklade raztorotno.

Izvješitelj dr. Campitelli: Pošto se je medju saboracki članova radilo na talijanski provodni govor o ezonura, boren u carovinskom viedu od patriarke stranke (Dra. Vitoldia), obekivao sam, da će ta stranka njegovo stanovništvo znucati i obširno govoriti. Čitao sam taj govor, al novajša. Dr. Patria je dobro govorio. Doda, da nobi bilo dobro, kad bi pokrajinski fond nosio troškove uprave. Opatko dra. Laginja i koliko bile mišljeno u interesu pokrajine, nemožu bit prihijeno.

Na to se obradnu po vedni primam, kako predložio.

8. Proračun zemljištno-raztorotno zaklade za g. 1880.

Izvješće dr. Campitelli i voli još kendo nego prije, da je proračun u rodu, da finansijalni odbor nije mogao uiniti nikakvo opasko, to s toga da predložio:

1. Odobrava se proračun raztorotno zaklade zemljištna istarskoga za godinu 1888. sa iznosom 108.880 for. toli u zahtjovu toli u pokrivenju.

2. Odobrava se utjereuje za g. 1888. nameta 12% na sve izvorne poroze uključivši izvazrečno državno nameta, koje su u pokrajini padaju, da se pokrivo manjak zaklade.

Predsjednik reče, da se je dr. Volarić javio za ried i dajo ma ju.

Zast. dr. Volarić. Visoki sabor! Svim sa poznato noudnosti, koje su se tokom godinu usudilo u upravu zemljištno-raztorotno zaklado, to nemam rećimo noudnosti u računaju, i factum je to, da poklam bi uprava godine 1882. predana od o. kr. vlade pokrajini sa prilidnim viškoma. to se uvijek godimice nazadovalo, tako da je voć za prve godine pokrajina potrošila no samo višak, voć se moralo od o. kr. vlade uzeti na dug prilidni svotu za pokriti rađovite potroške. Predumijeni dani od vlado tako su do danas narasli, da računajuć također jer kamato, koje se na nje plaćaju, težko će se pokrajina, a svakako ne tako brzo, izkoptati iz ovoga žalostnoga stanja.

Prečazé jadikovanja i računajuć na okolnosti, koje danas de facto obatoje, dopustio gospodo, da iztaknem u kratko, kako bi se tim nupriličkom imno doskođiti. Prijo svega držim pogubnim po pokrajinu ugovor, koji se god. 1875. sa o. kr. vladom sklopio (i koji bjo proglašen zakonom br. 22) i odnošaji, koji sa izkopto po zemlju nastali. Prvičijom odlukom 24. junija 1866. izjavilo se je bilo jednom za sve pute, da će ostati podložni kamatam samo predumijovi (od f. 150.684.97) dani do svrha 1865. dočim od god. 1866. naprvo potrebni predumijovi bit će slobodni od torota. Na snemim tim spomoutim ugovorom uzdržali su tu povlasticu samo predumijovi od g. 1866. do 1875., dočim dalji novi, dani od strane vlade na posudu, i

podložni su kamatam od 5 po sto, unatod izjavi samoga o. kr. ministarstva finansija od 10. maja 1872. br. 1189. S toga držim, da je potrebno, da se poduzmu potrobiti kamaci kod vlado, da bude zemlja oslobodjena, kao što i bi odlučeno, od plaćanja kamata na podložjono njoj produmijovo i za ono, koje bi nadalje trebala u poslu raztorotno-zemljištno zaklade.

Svi znamo nadalje, da ako se igdje u državi o atomastvu pučanstva može govoriti, to niamo ni u Istri na zadnjom mjestu, pa ipak ukupem se drugim opravdaju od strane vlade dugovi, to se nobi kodkad bitš nemolećarno utjerivaju. Kranjskoj oprostilo sa llopa svotica (105.401.44) od produmijova za raztorotno zaklado do g. 1874., a od g. 1875. naprvo do g. 1893. dajo i davat do njoj se znaia godišnje podpore (175.000) tako, da ukupno urađunav bit do njoj davavano 3.500.000 for. Galoriji, Bukovini i Kranjskoj dajo za to lino produmijovi slobodni od kamata, a nimal ni bogati ljudi moramo na ališno produmijovo plaćati kamato.

Povrh toga izlišno ovdje, da je visoko carovinsko vlado u Bihju g. 1872. 1873. i 1874. poprilično zaključak, kojim se izjavilo, neka o. kr. vlada dade raztorotnim fondom Istre, Kranjske, Galorije i Bukovino no samo produmijovo, nego da i polag okolnosti luda takodjer podpore. Da bi dakle država oprostila našoj pokrajini svo do sada podložjono produmijovo, nobi nitka osobita bilo, a u drugo strano bilo bi pravdomo, jer je na nobi nađni, ako i ne možebit onoliko, koliko njoj se u grioh uplaju, doneko kriva, da smo mi danas tako nitko spali našom raztorotnom zakladom, jer čim smo prišli godina, kako sa naša zamajška obhat težila na nemar i makoje neobčnost u računaju, koje sa se svudilo kod o. kr. poroznih urada i jer sa svako godino padastiru računni ministarstvu finansija, koje, ukupem je stvar svo na gore bila, nije prenašlo shodnim upludati se u stvar i izdati potrobiti opomenu, kako bi bilo potrobiti, kako je to inkodjer iztaknula lanjsko godino vedina enkato, da se razni poslovi svako na o. kr. porozno uradu, koji bi je laglje i uspjehajše izvoli, nego li u o. kr. obde mogučno pokrajini. Tim bi, kao što je prije dokazao naj počtovani drug g. Laginja, bili svitveni troškovi za upisivanje u novo zemljištno knjige i izplati razni upravni troškovi, koji sa previšoki i nisu u nikakvom razmjoru sa raztorotnom glavnicom. Mišlju takodjer, da kod rubrike III. „apose il administracione“ moralo bi posvo odpaat kod stavko 6: „for. 1500 polavori di affrancazione dello pretazioni coloniche nel distretto di Luain-piccolo“, jer svi znamo, da o. kr. ministarstvo nutarnjih posala 10. oktobra 1862. Br. 16768 izjavilo, da kmatski odnošaji na Unijah, Šuaku i sv. Petru jest silini onim u Dalmačiji i du zato ona zemljištna nepodpadaju pod obel raztorotni zakon. To isto izjavilo je o. k. ministarstvo godino 1868. ovom visokomu saboru i znamo, da se je po tom oživtorjivo novi zakon sa izvosti odkup na onih otoihi. Veseli me i erotan sam navosti §. 10. toga zakona od 8. oktobra 1874. u originalnom jeziku hrvatskom, jer niamo viknuti, da nam se sada zakoni razglajuju, kao što bi se to imalo, u našom jeziku. Navedoni paragraf glasi ovako: „C. kr. okružna oblast u Lošinj je dužna izvršivati sve uredno poslove glede odkupa, kojef će u to imo zemajski zaklad, koji ima nositi takodjer drugo troškove, izvan onih u §. 20. spomoutih (za dobro ljude i vještaka koje nose stranke) davati posebno osoblje i material.“

Pokrajinska dakle zaklada mora, da nosi ališne potroške i držim, da nobi samomoralni izpusti iz računa for. 1500 nego pokrajina imala bi govoriti raztorotnoj zakladi svo iznos, koji sa se do sada imo potrošili. Tum svotom mogao je

bi se povratiti jedan dio raztorotnoga duga a pokrajina sasvim tim nobi to u odušila. U koliko ja aržim, nevrloidi razlog iztaknuti po g. izvjestioju, da je svedjedno pokrajini, ili plati iz ove zaklade ili navoliti novimi nameti na puk, koji mora da nosi pokrajinske potroške, jer svakako raztorotna zaklada bi se tim okoristila, a pokrajinska bi taj potrošak nosila dožadajni redovitimi prihodi bez da bi bili potrobiti novi nameti.

Pokrajinska zaklada niamo i ovo godino, kako se vidl iz posebnoga izkazu poslovoizlata za g. 1887. notom padastira visokom saboru, kao prošlih godina iz redovitoga prihoda pristadilo je, tu uglavnišio llopa svotu od 80.464 for. 81 nov. i prebavilo obvoznati kreditnoga pokrajinskoga zavoda od 27.168 for. 30 nov. to da bi svo nosila potroške, povratiti novac izdano do sada u poslu odkupa spomoutih otola, to bi još ostao prilidni vladak u pokrajinskoj blagajni i pomoglo bi se doneko puku. koji svajimi nameti mora da nosi potrobiti potroške za raztorotno zaklado.

Pri svrhi napomouti mi ja, da su polomene kotari, Volosko, Krič, Oro i Lošinj izplati povozima svoj dug, i ipak svojimi godišnjimi nameti moraju, da nose otokupno potroške potrobiti za raztorotno zaklado, što nije pravo, jer nitko nije dužan izpladivati za drugoga dug.

U koliko sa niami vidi, imao bi se razditišti dug pokrajine prama vladi za iznos, koje bi ona sama imala nosit od otokupnoga duga i zaostatak, koji zapada pojedino i leži na njihovih nepokretnih talca, da krajovi, koji sa izplati svoj dug nobi imali posipadati nametom u tu svrhu nogo u koliko bi imali razmjerno sa drugim kotari nositi dug pokrajino, a ova ga nobi mogla pokrit sa svojimi redovitimi prihodi. Tim svrčavaju.

(Za govora je na galoriji nomira, a čona ju predsjednik poziva, da bude mlana. Zastupnici Boosli i Šibak izlaze, (čimbini je kod predsjednika, Amoroso razgovara itd.)

Zastup. Francoschi i dr. Laginja pitaju za ried. Duhiva ju prvi i predložio konac razpravo (voćeo je jedinom voć lani praktiearom ulogom, koju osim davikvanja, igra u saboru).

Dr. Laginja javio govoriti u stvari, jer je zamašnoga interesu za pokrajino.

Predsjednik voli, da mora dat najprije glasovanje o prodlogu gosp. Francoschi-a. I kad saboracki vedina odlučilo konac razpravo (sloboda razpravo) reću, da se mora pravilniku držati, i pošto se prije nitko za ried oglasio nije, on pruglašuje razpravo zaključeno i nemože dati ried dr. Laginji.

(Medju i prije kod obradna javio se je dr. Laginja za ried opziva na svrhi svog govora, da si ostale pridržaje za razpravu kod proračuna).

Izvješitelj dr. Campitelli voli, da niamo na što odgovarati pošto je dr. Volarić govorio u jeziku njemu nepoznatom. Razumio je samo, da govori o Lošinjih i odgovara globo toga, da je onako kako se čini odredjeno, i da onako valja da bude.

Predsjednik čita na to predloga a namjerom, da se o njih glasuje.

Dr. Laginja predlaže, da bi se prošlo u podrobu razpravu toga proračuna.

Predsjednik opazi, da nevidja potroba toga, na irak da će dozvoliti ako se razpravo za to odliči.

Voćina upitano je proti tomu. (Zar se boji razprave?) Predlogo postavljeno prima većina. 4. Prodlog zakona, kojim se mienjeju nove ustanove patkata g. 1968. o skupini pravih u šumah, pašnjakih itd. Izvješće dr. Amoroso u imo političko-legalnoga odbora. Vlada da predložila osnovu zakona bez ikakvog

obrazloženja, zato da je ni on ne može obrazložiti. Glavna je stvar to, da prostaju zemaljske komisije za otkup i da se odrađuju nove oblasti zato.

Dr. Laginja predlaže, pošto vlada nije popratila to zakonsko osnove, da se preko nje prodju na dnevni red.

Predlog pada, a dr. Amoros o čita pojedine §§.

Kod §. 1. predlaže dr. Laginja, da se riječ „aktiviti“ zamieni drugom, odgovarajućom; a kod §. 2., da se navode no §. 84. nego §. 93. patenta 5. Julija 1883.

Dr. Amoros mu odgovara glode §. 1. da „aktiviti“ odgovara njemačkomu „Wirkbarkeit“ i da valja da tako ostane, a glode §. 2. da je onako vlada učinila i valja da zna što je predložila.

Dr. Laginja predlaže, da se §. 9. predloženo zakonsko osnove posvo izustati, jer se u njem poziva na ustanovu zakona, koji za Istru još neobstoji.

Dr. Amoros odgovara, da dotični zakon za Istru dolista neobstoji, al da će se napraviti, i onda da će vriditi §. 9. nazobno zakonsko osnove (1)

Na to se zakonska osnova bez promjene po vedini prima, i u tretjem čitanju. Pošto nobiljšo početkom sjednice nazobno ni jedan ni drugi anbornik tajnik, pročita tajnik dr. Volner sadn zapisnik IV. sjednice, koji se bez opazke odobrava.

Predsjednik opuzi, da je bio molio za odgovorjio sabora do konca oktobra radi domaćih alihni postolovih nekkih znatupitkih, al da je vlada odgovorila, da to nije moguće, i noka se sabor žuri, da obavli svoje poslove. Opuzi na dalje, da komisija imadu mnogo posla, koj nisu još obavilo, da njim puđu vremena i da će u svoje vrijeme piameno pribediti državnju aličedno sjednice.

DOPISI.

Iz Zmjinja dne 5. oktobra 1888. [O b d i n a k l i z b o r i p r o d v r a t i j . U p r e d p o s l e d n j o m b r o j u j a v i l i m o , d a d o e o d r u g o p o l o v i e o k t o b r a b i r a t i n o v o z a s t u p a t v e u Z m j i n j u . D n a s j a v i l j m o d n o v o i z b o r a , o p r e d i e l j e n o n a s l e d e d e n a d i n :]

a) III. (treće) tielo birat do ponoćjnih 13. i utorka 14., b) II. tielo sredu 17. a c) I. tielo četvrtak 18. oktobra 1888.

Sada su pozvani obični žmjinjaci, da vrio svoje najavotju običnijsko pravo, da opet izaberu u obd. viodu poštuno, neobitno i pozitivno mužavo, koji će upravljati kroz buduću tri godino onam običnom.

Neobra poveru obično razlogat na nam čitateljima, od koliko važnosti su po nam predloženi izbori, tim više, što je nakon tokih pozitivnostih atoprav mada ova obična stupila na novi put, jer jo duugo vremena žalilju, bila u rukah krnjelsko-šaronačkih, koje su ju skoro na predjediti nap dovole takovu u ruku poštinskih mužava prodale. Pa misliti možo svaki razborit čovjek, kako je teško kod običnih, gdje kuće gospodar mro i svojim mašljodnikoma ostavi puno duga a malo imotni; koliko godinali prodju prije nego li baštinici zasustalo dugovo izplatiti i poboljšati svoje stanje.

Tako se jo sbilo kod našo obično u Zmjinju. Zmjinjei probudili su se od ana jurve pred tri godine, a novjeronjmo, da su još sada pospani. Znali su biti složni i upotriebiti novu metlu, to nisu se pustili dalje tlašiti od šaronačko-krnjelske stranke, koja ju ova običnu silnu zanemarila.

Zmjinjei sjedat do se jošto valjda upravo načelnikovanja onih, koji su svojim znanjem učinili, da je kmet jedan dug dva puta platio, to nečo zaista više vjerovatni onim, koji su jli jedan put provarili obećav im, da će oprostiti dug, da će ga najost i napiti bezplatno ako za nje glasuje.

Zmjinjei poznavaju bez dvojbe ono Talijandiće i šaronačko, koji, prem se jli može na prste probrojiti, uz pripomoć nekkih podprepnih i odmetnikah kuju i snuju već odavna, kako bi se opet došepa vlado i kormila.

Svi vi dakle, koji to znate, stupite složno k izboru i glasujto jednoglasno za predloženičke vašo krvi i narodnosti; promislite, da niste Talijani, kako vas u novinah naš krnjeli-šaronači opisuju.

Složna da budu sva sela; da vidimo, koja će se budrijimi pokazati kod izbora i osvjetlati si ponovo poštona lice, to pokazati ostalim selam i običnam širom Istre, narodišo muktoproj nom braći Kanfaračom i sv. Vincentšćanom, da nismo klouni duhom i da ćemo sada i vazda birati svoje narodnjačke. Za nama nek se povedu

i oni, pak će sunos zaslati i prod njihovimi vrat. Od hinavacah, laskatoljah i šaronačkah, koji nas mrzo i proganjaju, koji nas nepoznuju nego kad trebaju našo glasovo, moramo se čuvati kao od ognja, a svako strahovanje, midonje i laskanje s prozrom odbiti. Pošten sa čovjek neproduje a ništariju možoš kupiti deset puta na dan.

Pogled po svijetu.

Trst, dne 10. oktobra 1888.

Austro-Ugarska: Kod sastanka careva u Beču iztiče se kao najvažniji čin uzajamno zdravice obijuh careva. Jedan i drugi iziše čisto staro, nepokolebivo i čvrsto prijateljsko između Austro-Ugarsko i Njemačko. Nazdravljenio liješe kod gostbo i obim vojskama, što se sada na razne načine tumači. Iz Beča uputiše se carevi sjajnom pratnjom u Štajersku na lov, a danas odputuju cesar Vilim iz Mürzschachlaga preko Beljaka u Italiju.

Istarski sabor zaključon bijaše prošle subote bez ikakvog nagovora od strane predsjednika trokratnim uzklikom: »živio je i »vivala na cesara. O posljednjih dvih sjednicah doznajamo na drugom mjestu kratko izvješće.

Rusija: Ruskim novinam brojajvljuju iz Beča, da su za boravica cesara Vilma oba vladara to graf Bismark i Kalnoiy vieduli o izobnom pitanju. Graf Bismark da je odputovao u Poštu u tu svrhu, da nagovori Madjara na pripustljivost u bugarskom pitanju.

Viest, da će rusinski zastupnici iz Galicijskog sabora izaići, jer namogu tuji ništa za svojo birao izposlovati, prestrašila jo silno poljsko krugove. Ovi da su dobili iz Beča nalog, da pod svaku cijenu zapriečo izstup rusinskih zastupnika.

Italija: Iz Rima javljaju, da se čine tamo neobično sjajno priprave za doček njemačkoga cesara. U Rim dolazi danonice silna vojska i mnoštvo znatijaljnoga naroda. Njemačko ratno brodoljvo da nečo se niti zaustaviti u Napulju već da će ravno put Mačo odputviti.

Franina i Jurina

- Fr. Si čul, da to u Zmjinju dolit brz obrat novao od semena, dva puta plaćen, kmetom, kojim nije još vrnio.
- Jur. Bi bit jurve vrnio, ma da to negre gospodi va škvađu.
- Fr. Miste ga valja onam zručiti, ki se znaju s milijari pohidevat.
- Jur. Ku bi ostali s dugim nosom?
- Fr. Znaš li kada to pripraviti oslića za žmjinjsko balotacije?
- Jur. Za kmeta ga ni treba a za krnjelsko-šaronačke podprepnice, da to ga pođ i frigate kod onoga, ki je bio za plov pripraviva svih butilj od Manlijove domaće fabriki.
- Fr. Tako to imet jeno i druge.
- Jur. Bompro faea!

Berba u Istri.

Čujt pjesmi, viki ká da nema kraja... To sin tvoji, istro, klikom poklikuje, U vinograd se vešo upućuje, Za radost nada dušu mu opaja...

U kući ká da nema više vaja. Iz suda u sud grođje probaoujo, A bačvo puno masti — vrju, brujo... Uz otea pljova sin i mlada snaja.

Umukni roblio i nekriđi vido, Za »intoroso« moraš dati vino — Veđ nije tvoje — one kija pšio Umukni — ma ni ridošo da si vino — Zagrnjio »on« i bačvo započati... U plač i tugu pljoma se obrati.

Različite viesti.

Imendan Njog. Vol. cesara i kralja Frana Josipa I. obavio se i u Trstu avčanom sv. misom u stolnoj orkvi sv. Justa, kojoi su prisustvovali zastupnici ces. kr. vlado, svi viš vojnički i civilni dostojanstvoici, razna društva, korporacije itd. Brodoljvo u luci bijaše svodačo oklečono.

† **Andro Laurilla.** Iz Dolino dolazi nam tužna viest, da jo tamo promlino dne 8. t. m. nakon duge i teško bolosti bivši duhovni pastir u Topolovcu (občina Oprižje) volod. g. Andro Laurilla u 55. godini. Rođon u Dolini, izaići glasnariju u Trstu, bogovoljvo u Goroli, službovao jo u Plénu, Buzotu, sv. Ivamu u napokon kroz 24 godino u Topolovcu. Nije čudo što ga je tamošnj juk ljubio, čovao i slušno kao pravog otea. Plod njegova neutrudljiva i neprostatna rada koll na duševnom toll na tlošonom polju, čuto najbolje sami Topolovci. Kao prvi pastir hrlnao se osbiljno na svo potrebo avoga puka, bilo dušavno bilo tlošono. Mo jo usoran avadenik, vnter i lekran rodiljab, pravil dobroditelj puka, napuno svetloje. Takovomu duga uspomena među nam, za drugom svietu obilata plada!

Predsjedništvo poltičkoga društva »Bilnost« poziviljo svu gg. odbornike i namjostoinike k redovitoj odobroskoj sjednici, koja će se obdržavati u nedelju dne 14. t. m. u 10 sati u jutro u prestonjah »Dobrotkoga polipornega društva« (Vin Molin plečo br. 1).

Dnovni red jo vrlo važan, pa radi toga umoljavaju sa sva posvanom gospođo, da u potpunom broju k sjednici dođi isvelo.

Prvi razrod slovonsko puško škole kod sv. Jakova u Trstu otvorio se jučer nakon silnih zapričakah sa svih strana. Narodni protivnici, nizki i visoki, bacili su odobru muško podružničo sv. Cirila i Metode u Trstu avida klipova među ного, no uztrajna i čvrsta volja nadvladala je sve zaniko i aplotiko. Ovo jo prvi razrod prvo slovonsko puško škole u gradu Trstu, a bude li ruda i mara, nočo biti poštodnji.

Iz Tinjana plđu nam dne 5. t. m. da jo tamošnje pušadno tlošonjom trgovcom vama zadovoljno. Božjeg dana bijaše toliko, da su vrlo raskli imali toliko posudnja, da je pod krv opravno. Bačvo, koje su početkom prodavali po 10, 20 il 30 fer. poštočilo su kavnjo na 20, 40 il 60 fer. u napokon nobiljšo ih moguće za nijedno novao dobili, to jo pravo imno neki šaljivdijka, koji jo kazao: »jednom imademo bačava, a nekome vimo, drugič ima vimo, a nekome bačava, tako da nam uvijek nešto pomanjstaju«.

Naši vridnici Kastavel prošli su tjeton izvratno svojim početjnom, a kamo srečo, žo su ga imali deset puta toliko.

Vino biti do voina dobro a za stalno jošlivo, s togu upozorjueja naše trgovce, da so potridu u ovo strano pak so nočo kajati.

Sa Otoka Krka plđu nam početkom oktobra. Svakomu svoje, pa što komu Bog dá. Dne 21. prošlog mjesca bijasmo pozvani u Krik k vojničkoj kontroli. Bilo nas mnogosa svih strana našega otoka. Oko dovoć sli pozove nas glas vojničko trublje u običnici urad. Nadjosimo tamo jednog nadporudnika i našeg kotarskog stražmoštra g. Mlakara. Uz sazov imena izrudisimo im svoje knjižico na podpis. Službeni jezik bio je dukako njemački, samo jedna šlačka riječ »tlo« pomolila se kad što iz gospodskih ustiu. G. stražmoštar služio se rodovito talijanskim jezikom, samo kad bi vidio, da ga momak, kojemu ju govorio, nerazumijto, tad bi okrenuo na slovonštinu, koja mu jo svakako bolje i koroktnijo išla, nego talijanština.

Prešlo se na čitanje paragrafa, dakako najprije u talijanskom jeziku. (Tvoja znati, da među nam ni bijaše niti jezikoga Talijana, jer vojnici grada Krka bijašu poznati poslije nas). Bog se smiluj koliko se jo za toga čitanja naglasa izkrivilo to inih pogladiča. včunio i včunio pozornih slušalaca nijo dakako niti čiči razumijela. To se jo opželo iz toga, što

je neprostatno sad ovaj sad onaj pitao što li gospodin čita?

Nu, pušto srečo! Obična vršnička poslala je svog čestitog savjetnika I. O., da bude prisutan vojničkoj kontroli. Vidoć kako se jadni vojnici mišoju, no znanjuč šta li im so čita, naš ti se savjetnik digno, pak do nustrušivo g. čitao: »tlo što čitato, kad ih jo ovdje malo, koji do vazarumijeti?« G. ga stražmoštar pogleda, pa mu reče: »o vi sjegurno nečo razumijoti bi talijanski ni hrvatski«. Nastavi čitanje. A sad začno čitati ono isto u jeziku... hrvatskom, — a u naglasih i podružnih nastavoih... slovonskih. Kad jo bio oko polovica čitanja, zapita ga g. nad: »mle njemačkim jezikom: »kako li se... lo na otoku?« »Svo talijansko odvr. g. tražmoštar. Iščednosmo ga po biti, ali bijasmo so, jer bijasmo onaj čas pod strgom »komandom. Taj so jo odgovor vajda ipak činio g. nadporudniku čudnim, pak opot zapla jednog našeg včitolja: »kako li su školo na otoku?« »Svo hrvatsko, samo u Kriku talijansko odvrati naš učitelj. »Čitajte dalje« reče g. nadporudnik strahomčito. Srđilo se i to. Podpleni nam knjižico i odpravili nas.

Pitam sada, čemu nam so šljio ljudo, koji noznadu, ili najbrže nečo da porudnu jeziku, koji jo neobhadno potrobit za onako strogu dušnost, kakvu ona gospoda imadu vršiti? Široti vojniku, kada pogriješ no oprata se nikada i nimalo, pak bi se moralo punit, da vojnici razumijto ono, što mu so šljalo.

Iz Opuzlje plđu nam 10. t. m. Dne 20. septembra bila jo ovdje velika avčanost, koja je dlelom onajčudna pod vedor velikim nevromoniam, tako da narod nije očučio veselja koliko bi bio.

Kadjo se jo o avčanom otvorenju kučo za volačno častniko vojničko. Tu kučo angradila jo na šlatni južna kolonjona za boljak vojničkih častnikah na vopomenu dočredaostgodinjen vladanja Nj. Veličanstva cesara i kralja.

Pozvanikah bilo jo mnogo osobito iz Beča. Okolo 11. ure predpuđno obavljona jo predaja, pak blagoslov.

Burun Hopfon, predsjednik upravnog vioda južno kulječno prodaj jo kučo u ruku dyorskoga savjetnika vitoza Klajna, podpredsjednika austrifakog biolog kriča. Jedan i drugi govorili su za tu svodaču priliku. Isto tako jo govorio za vojsku bar. Šoldenfeld, zapovjednik vojnoga zbora u Gradcu. Nakon to predaju obavio je blagoslov kučo predatni gospodin A. Sterk, kanonik i plovav sv. Justa u Trstu. On jo zgodnim govorom protumadio narodu što se agudja. Naravsko jo stvar, da jo kanonik Sterk morao govoriti hrvatski, to jošt u jeziku puka.

Nako gospodičido je to ubolo, ali ne možemo jim pomoći. Mi ostajemo kod svojoga jezika, a koji ga no topl, to jo znati, da jo tudinjno, pak možo hopo baš u ovuju domovinu.

VII. sjednica 3. oktobra. (Istarski sabor.) Pisljo predložona zapisanika i uzaludnih priobienja, pozovo presvj. predsjednik postav. Z a m l i d a kao onoga, koj se jo prijavio tobož za riad.

Pročtav Zamilič svoju interpolaciju glode postupka kod ustranjanja škola i parolnoli u občo, i glode ustranjanja hrvatskih parolnoli u Buzotu i Pazinu naposo, izjavil presvj. p r e d s j e d n i k , da je interpolacija pošt. Zamiliča podiplanna od šestorioe zastupnikah, al da je pisana jezikom koga nepoznajto, pak do a njom postupiti kao a drugimi, motnuti ju madiju spiso. Poštov. Z a m l i d o pita predsjednika, kako so ima tmućiti taj njegov postupak sa odnosnom izjavom c. kr. vlado. P r o s v j . p r e d s j e d n i k o d g o v a r a , da so on držil pravilnika i voćino, kojoi da so manjina mora pokoriti. U ostalom da jo pravilnik za to, da brani manjnu prema vedini. Ako so manjina nečo držati pravilnika, da čo proti njoj porabiti strožo mjoro. Prodajništvo nedopušča, da so čini opazko o njegovom postupku. On si nada u saboru od nikoga zapovjedati. Po vedini se odobrava proradun poljodjelsko pokrajničko zaklade pošto jo govorio dr. Laginja hrvatski i talijanski. Iz toga so prima po vedini i taj proradun kao i obćeniti zozamajski obradun za g. 1887. prima vedina bez razpravo. Zakon o nagradah vjeroučiteljem prima so a malimi promjenam, pošto jo Zamilič uzalud postavljio predlogo promjonah, koje su zogovarali Laginja, Spincič i Volarić. Prošnja za ustranjon Rumunjsko škole so izručila zozamajskom saboru u nalogom, da učini potrebito, da so predaju uslić. Pošt. Janku u svom oduljom govoru voli, da bi bio za tu školu

* O taj svodačnosti dobili smo naknadno Op. 6.

kad bi oni ljudi govorili rumunjski, si-
govore nego „čiribirski“ što je mješavica
rumunjskog i hrvatskoga. Dr. Laginja po-
dupire Jonka.

VIII. sjednica 5. oktobra.
Zast. Janke čita interpelaciju na o. kr.
vladu glede postupka činovnika u šumskih
stvarih. Zast. Laginja čita interpelaciju na
zemaljski odbor (hrvatski i talijanski),
zašto isti nada obdani žrnjajko njezino
novce vod jlh kod sebe zadržuje dođim
ima obćina krvavih potreba. Dr. G a m-
b i n i svraća se na obračun za 1887. go-
vodom neke opazke dra. Laginja; na to
O a m p i t o l l i upućuje ditanje nekih
stavaka. L a g i n j a kratko al dostojno
odgovara. O stanju školstva izvješuje dr.
C o s t a n t i n i, a od strane manjine govori
talijanski odlugi govor goep. S p i n d i l o,
koji, jer sadržaja svo puno istinala, dokazu-
jućih kakvo se napravio Hrvatom doga-
đaju, bode, i izazivlje poviko, opazko
itd. Obćinstvo takodjer buđi i križi tako,
da ga predejednik opominje, a hođo i go-
vorniku da zabrani govoriti, al mu noido
za rukom. Na predlog D o s t r a n o s c h i - a, koj
so jo mođu govorniku kod toga predmiti
samo a toga oglašio, da predložiti konno
razpravu, hi ista zaključeno, na što propo-
vori još dr. G a m b i n i i izvostitoli. Preko
nekih prošnjih uđitelja prolazi na u dnevni
red. Predlog poškov. P l o g a, da an za-
ostanku u bužotakom kotaru raditoli na
20 godišnjih obroču, poduzet S p l a n d e m i
A m o r o s o m kao i L a g i n j a m, prima so jed-
noglasno. Predlog dra. G a m p i t o l l i
i drugoval za umanjenoj pereza kod mor-
narioe, prima so takodjer jednoglasno i
bez razprava. Tako i predlog zemaljskoga
odbora ob oproutu nekih dugova bužot-
skoga kotara proma pokrajini.

IX. sjednica 6. oktobra.
Poslije prošnata sačinjena hođo dr. V o-
l a r i o, da nekakav ispravak uđini i na-
dovežo nekakoi opazka a tim u savezu
stojedi, al ga predejednik osorno pro-
trgnu, pak mu odzvano riđo. Prima so
predlog, da so zemaljskom odboru nalodi,
da uđini na K r a n j e k o m p o g o d b u, uslied
koje bi so moglo i la ista poštiti u
poslitu radionici u I g u b j a n u. Prima so
takodjer zakonska osnovu glode uvodnoj
tarifa za strano u O p a t i j i na V o l o k o m
i d o l o v i v o p r i n o s k o o b d i n a kao i dodatak
le latoj, odzvanja po dra. Laginja, da so
upozori uđinjavko-kealjevsku vladu na po-
trebu uređenja luko u I t a i i L o v r a n u na
na popravke oouto od M a t i j a n a na V o l o k o.
Prima so bez razpravo predlog legalnoga
saborotkoga odbora, uslied kojega so
m a b o (I) za d o l o j e n j o o b d i n a h
P a z i n, L a b i n j, B u o t i i D o l i n a
i z u d a j u p o n o v n o z e m a l j s k o m
o d b o r u, da jlh t o d n o l a v o n t r a n o
p r o u d i. Dr. G a m b i n i u ime zemaljskoga
odbora odgovara na interpelaciju dra. L a-
g i n j o glode novac žrnjajko obćino. Od-
govorom se interpolant zadovoljava.

Kad se izn toga predloz zapisnik ovo
poslednje sjednice, usitno naglo dr. V i-
d u l i o i ređo jednostavno: Pošto smo
avršili poslove, pozivam Vas, da uzikluceto
troje „ovviva“ Nj. Veličanstva našemu
promil. cesaru. Članovi vodino odazivlju
se na „ovviva“ a manjina sa „živio“.
Predejednik jo na to naglo dvoranu za-
pustio. Sic transit gloria mundi!

Proročanstvo o vromanu za tekuci
mjesec od poznatoga Mathieu de la Drôme
nemožemo donieti u cijelosti radi pomani-
knja prostora pak se ograničujemo jedino
na konadni njegov sud. On proroičie nastalno,
vodno nelipio vriemo u Europi, osobito
od 1—19 Slabo vrieme na moru. Ne-
stasna toplina u Austro-Ugarskoj, Švicarskoj
i Njemačkoj.

Kako tumači saborski predsjednik i
vodina poročkoga sabora § 20. kudnoga
ređo? Poznato je našim čitateljem, da so
predsjednik zemaljskoga sabora u Poreču
g. Vidulich pozivao na § 20. kudnoga
reda dođim jo izjavljiva, da nije dužan pri-
mati niti odgovarati na hrvatsko interpe-
lacije, jer da so po tom § imadu voditi
razpravu u saboru jedino u talijanskom
jeziku. Da tomu nije tako, t. j. da ređoni
§. ništa negovori o talijanskom niti o ik-
ogvim drugom jeziku, osvjedoičiti će so svat-
ko iz spomenutoga paragrafa, što no ga
eto dopunimo u točnom prevodu:

„Svaki zastupnik ima pravo interpeli-
rati predsjednika sabora, pokrajinski od-
bor ili predejednika posebnih obdora.“
Interpelacijom na može so nikada
prkriti započeta razprava.
Interpelat može odgovoriti odmah,
pridržati si odgovor za drugu sjednicu, i
navadnjajuć razloge, izjaviti, da nije ob-
zau odgovoriti.

Sabor odlučuje uđiti, bez razprava, o
predlogu, da li može biti odmah predmo-
tano razpravo odgovor na interpelaciju, ili
obrazložena odreka odgovora.

Nije pripušteno podnašti posebno
predlogo u ovoj razpravi, vođ jo slobodno
svakomu zastupniku podnesti jo u smielu
predidućeg §. 18.

Svaki zastupnik ima takodjer pravo
interpelirati vladno zastupniko.

Interpelacije na njih upravljone imaju
se uruđiti plemeno predejedniku sabora,
podpisano barom od petorozi zastupnikah,
i biti ćo prođitane u sjednici te priobćeno
interpolatomo.

Oni mogu odgovoriti odmah ili mogu
pridržati si odgovor za drugu sjednicu, ili
pak navadnjajuć razloge izjaviti, da nisu
obvezani odgovoriti.

O njihovom odgovoru ili ob obrazlo-
ženoj odrući odgovora, nije pripustiva raz-
prava.“

To jo doslovan prevod §. 20. Isto
od riđo do riđo propisuje glode interpela-
cijama na vladu i čl. 2. zakona od 7. majn
1877. Niti se ovdje, niti gdje drugdje
kaže ma da bi jedna riđo u kojom so jo-
zika može razpravljati.

Dobek njemačkoga cara u Beču. Dno
3. t. m. stigao jo njemački cesar Vilim u
Beđ. Sa zapadnog kolodvora do onovih
dvora, avo ulicu M a r i n i h e i s j a n o b i j a n o
naklona množtvom zastavnih na slayovskih
i atjegovih u njemačkih, austrijskih i cgar-
skih zemaljskih bojah. Tu iz rana jutro
dođna dolazak cesara njemačkoga hitzije
osobn. Nijedan prozor od R i n g s t r a s s e n o
ostado prazan. Zapadni kolodvor vidi-
stveno naklona, bio jo andvnu za dvor i
državno dostojanstveniko. Ulice, hodnici i
kolodvor naklona bijaše bjaše nje-
mačkimi i austrijskimi bojimi i gbrati
obavitišli svjetlom svjetlom i koralima.
Isto tako sjajno bjaše naklona dvorana
kolodvora. Malo poslije 8 sati stigla jo na
kolodvor podnastu antilja pljuđiđko pukov-
niče njemačkoga cesara i prunkoga kralja.
Malu prije poredani jo vojaka svih vrsti
oružja do stana cesara Vilima, pred B e-
l a r i o m, u krili onakog dvora. Jednajuđu
hrvatska pukovnija imala jo svojo podnastno
mjesto. — Malo za tim dođoše nje-
mačnik, načelnik, zapovjednik vojske, poslu-
nik, ministar Szecheny, njemački glavni
konzul u Budimpešti, i ostali njemačkoga
domboravnatra, nastajajući u Beđo. — Diplo-
matičko tlole bjaše predstavljeno u ce-
sarskom dvoru. — Na 8 1/2 sliđno nadvo-
valo, od kojih kraljevje Rudolf, Karlo
Ludvig, Albrecht i Vilim bjaše obudeni u
pruskoj vojničkoj odori. Car Fran Josip
dođao jo na 8 sati i 40 časova, prađon
glavnim pobođnicel i oimah polje sa na-
dvoval u pretamitilo. — Car jo oostio
prusku uniformu, a kao i prinolji, mošto
jo vrpou i znakove ruda onog orla. Po-
đastio jo tu mnogo kratkim razgovorom.
— Vođ u 8. Poltom, pošto jo njemački
cesar obukao austrijsku uniformu, bio jo
najpokornije dođekao od kneza R o u s s e a
i austrijskih poštavnih vitezova, dok mu pu-
đavstvo izrazilo uzikluceto dobrodošli. Pri
dolazku vliaka glava udari njemačku
carkavku i zastava so nagne. Car Fran Josip
stavi ruku na bregu, i uputi se odmah
pod vliaka, očajuje muđsko pred vagonom,
iz kojeg izadjo cesar Vilim, obudon kao
pukovnik svojo austrijske pljeđacko pukov-
niče, a naklona redom 8. Sijepana i kolaj-
novo ruda onog orla. Oba cara zagleda-
so se, živo so poljubilo i izamouso so ruko-
vao. Pri prvih pozdravnih rieđih držaše
jodan drugomu ruku u rukam. Prađon
carem Franom, cesar Vilim uputi se prema
skupu nadvovalah, poljubi so sa kralje-
vikom Rudolfom, Karliom Ludvigom i A l-
b r o h t o m, a za tim pruži ruku svakom nad-
vovali, dok so jo car Fran Josip rukovao
sa knezom R o u s s e a m i g r o f o m B i s m a r k o m.

— Pošto jo prošla podnastna antilja, si-
diđo jo predstavljano. Napriju so pre-
stavljeno deputacije njemačko po R o u s s e a,
za tim namjostnik P o s i n g e r, predsjednik
rodarstva Kreusa, i načelnik Ubl, koji iz-
javljie radost grada Beđn rad visokog posjeta.
Ovim cesar Vilim zahvaljajuć, pruži ruku.
— Pod ruku hođo, carovi ostavio kolod-
vor, sliđjeni nadvovalima se pratnjom,
uz uredbeno klicanje nagomilanoj puđav-
stva. — U Burg so pak uputio kočijami.
— U prvog kočiji vozio so jo cesar F r o z
J o s i p sa njemačkim cesarom na desno.
Dvje drugo kočije vozaše glavno pobođ-
niko i pođastno žvitozove, pa jo dolazio
kraljevje Rudolf sa vrhovim dvorskim
meštroim, pa ostali nadvovali se pratnjom.
— Pozdravljajuć uzikluceto naroda nagomi-
lanog po ulicah probrati ovo putovanje u
pravu triumfalnu povorku. Živo klicanje
„hura i koch“ grmilo jo sa svih naklona
prozora i balkona, sa kojih gospođje ma-
haše rubim. Uz ovo izkazo veselja, ca-

rovi dođoše do Bellaria, u dlihi dvorani
cvarica J o l e a v a došla jo dolazak njemač-
kog cesara, da mu dađo dobrodošliu kao
goštu. Pošto jo njemački cesar vidio ce-
sariu J o l e a v u i carevnu S t o f a n j a n u, pođjo
za malo vromona u svojo dvorano, da
odmah za tim zapođmo primati pozdravno
posjeto članova carako kuće.

Iz sv. V l a d a M i h o l l o c h a pišu nam po-
đetkom t. m. Dno 26. pr. mj. slavila so
ovdje riedka svačonest — svačonest, koja
so samo riedko u narodu opuje. — Slavio
se naimo blagoslov tomlonog kamena za
gradnju tolli potrebito i šudjono novo
crkvo. Na ovom svituo vlada neprestano
promjena, brđn i plinino zub vromona
razklima, narodi i pokolona izceđavaju sa
povrja zemaljskoga, krivi nauči dižu so
i propadaju, ali svota katoličkana crkva
— taj jedini i pravi biljeg vjodnog bla-
ženstva. — sniđana na božanskoj, čvrstoj,
uopmilnoj hrđi, ljo propasti nođa dok
budo svieta i vlietova.

U predvođorju svačonesti voso gne
zvonova navjođivno nam dođudi, toll
rađo izgledati svačoni tronutak, a na dan
svačonesti pako za rana jutro pjevala
so svota mlina u mjestnoj pilprostoj ka-
pelloi sv. V i d o u prisutju mnogobrojnoj
pobođnog puđavstva. Iza sv. mlao pohrlila
čitavu povorku puka, a na čolu mu naš
zahvalni župnik goep. pop Mato J u s t i t i o,
na luo mjestu, opredložona za gradnju
božjeg hrama.

Po oviđadonju bjaše produzo sv.
blagoslov tomlonog kamena uz jasnio mo-
vilo, koje vjoridit, akoprom predklimo
klicom antonah, rađo i pobožno imolilo.
Nu nastajono ovdjo mimoiđi kratki ži-
kreni i gnanjivji prigodni govor, što no
ga naš vjodni župnik prije blagoslova sa
litom mjestu držao, u kojom jo so voliko
i vlietko znamenovanjo onog svotog čina,
nastajono takodjer razprati maglu mrdnje,
koja žilhođo joj svjeko pomeku med pu-
čkom vladu rad labora mjestu, na kojom
so imala crkva graditi.

Ta mologa u izboru mjevina zatop-
nula jo znatno ovu gradnju, a kriva jo,
da njo nova crkva možda vođ prije 50
godina sugradnja bila.

Nama so poznati na dlatu svi odno-
šaji to razumirio, to noubizirao se ni liovo
ni doono, ako i nepozvani, dovlietom svima:
krivo imao i jedni i drugi!

Kad so rađo o skupnju korlati, osobito
pako o hvali i časti, kojim smo duđni Stvo-
ritelju, tad moramo odstaviti vlastito li-
stovstvo, inađo nam sud nebi bio pravodan.
A ta pogreška jo upravo kod V a s M i-
h o l j e. Svi voite, da sudito neprietrano, u
svi opte imato svojih privatnih razloga.
Na dođjo li strano na luo mjestu, rođo ćo
neodvojlono, da jo najljepše mjesto crkvi
onlje, gdje joj an sada temelj udario. Pa
ako Vam nije crkva bađ pred kćimim pra-
gom, a ono jo ipak u selu.

Raduju so dakle svi zajedno i osta-
viti nerazborito prigovoro. —

Svi sto jednog gola uđo, svi sto jedno
majko smot, svi sto jednog roda dođo —
— svi sto djevo božja i hrvatski smot.

Knjizevno društvo sv. Jeronima u Za-
g r o b u javlja, da su knjigo za godinu 1880
dogotovijono, to umoljiva gospođi povje-
rniko društva, da primjeno boravišta čla-
nova navođećih se u njihovih povjerenič-
kih kotarjih, kao što i opetavano pojedina
članovo društva, da primjeno svoga bora-
višta što storijo odpravnitvuo društva sv.
Jeronima dojaviti izvalo, jer ćo so ako-
rih dana knjigo raspodijeliti pođati, pak da
so za vromona promjeno boravišta točno
provostu uzmagnu i da so na put stano
kanišnjim roklunavojam nakon odpravak
knjiga, jo svim članovom, koji odmah no-
javjo promjenu svoga boravišta poslat ćo
im so knjige po naznaki boravišta prošio
godino.

Matica Hrvatska — razaslala jo svim
svojim članovom pripadajuće im knjigo za
godinu 1887.

Pošto „Matica“ imado još dosta znat-
nalliu ovogodisnjih knjiga, to so još svu-
udijli članovi „Maticae“ za god. 1886. pri-
maju, na što se i dosta voliki broj prošio-
godisnjih naprijavljenih članova i gospođa
društveni povjereniko upozoruju, to naj-
uđinjivije umoljavaju, da o tom u svojem
krugu obavieato i po mogućnosti uznaotoje,
da se „Maticoi“ ovo godino još preostali
broj knjiga med hrvatski svet razpae.
Umoljavaju so najuđinjivije svi oni čla-
novi „Maticae“ — utomoljiviji i prinošnici
— koji su zasotni sa uplatom društvenih
prinoza za god. 1887., da to prinoza se
prijo uplato, kao takodjer i gg. društveni
povjereniko, koji joj prinoza svih svojih
članova za g. 1887. blagajniku „Maticae“
dostavili nisu, da to svakako do 15. listo-
padav iz gazine uđin, jo „Maticae“ taj
novac i velo nužno treba, a i dok ga

nesabere, nemožo društveno rađuno za
upravnu godinu 1887. zaključiti i ovogo-
dišnjaj glavnoj skupitini „Maticae“ pod-
stietici. Nadajjo so umoljavaju gg. društveni
povjereniko, koji još niau imonika članova
svoga kotara za godinu 1887. u obću ili
nepodpuno društvenomu blagajniku do-
stavljju, da i nanj nezaboravo, da so uz-
magno dođo prijo i godišnje izvješko „Ma-
tico“ i imenik članova za godinu 1887.
tiskati.

Slavensko pjev. društvo u Beču molii
nas, da vrvratimo sliedoi poziv: „Slavens-
ko pjevničko društvo u Beču“ stupa u
28. godinu svoga života te so obrada
na hrvatsko obćinstvo u Beču, a osobito
djađeto, da ga u širenju slayovskoi pjesmo
što izdajnojo podpomogno. „Slavensko
pjev. društvo“ joat jedino u kojom sa svu
slayenka plemena zastupano. Društvo
jednakoim ljubavju, držeo so svog imena,
njegovo pjesmu svih slayovskih plemena,
to so zato punim pravom nada, da ćo i
hrvatsko obćinstvo u Beču, a osobito
djađeto, dim mnogobrojnojo društvo pri-
stupiti, da ga ili kao podpomazui ili iz-
vravuiđi članovi, u rađu oko širenja slay-
ovskoi pjesmo u Beču podpomogno. Pje-
vničko so vjezbo odbravajuć svakoga poika
(I. Salvatorgasse 12.) Društvena plemna
so mnlzi: I. Pfeffer Orban 11—18.

Promat u Riku. Ravnateljstvo kr.
ugarskih državnih željoznicu javlja, da so
jo na Rieci donuklo popravilo polozaj gledo
odlučavajuć roba morom. S toga je uprave
ovli danih digneu kralj. ravnateljstvo
odmudri, kojim bjaše posvo obustavljenio
primajuć roba, to vvelo poluklucito, da so
mužo opte bez zaprieko primati roba za
Riku a da so nepozloji osobito jamčavim
oko prodavlatno na vromon llatu lada ob-
vezatim izjavu, da jo željoznica u slučaju,
da odromat na Rieci odnuceno roba u roku
od dvanaest mti izravno iz vagona u ladju
neukron, vlatna tu roba nu trođak i po-
gibljaj prodavlatno odstaviti sa kolodvora
na mēn, koji joj so dñi obudim.

Dopisnica urođništva.

Razna dopisnika molimo i duma, da
nam nezaborno dođo vliedje svih dopila. Iđdi
sahranju izvistiđo moratono i nuže oostio
rubriko okrajiti. U ostalom sve ćo dođo na red.
P o b r a t i n u u R e k u. B i t i ć o p o Ž e l j i
č l a n i k o; t i k a r a š i j e p e s m i m r a d a n j a p r i-
l o g t o a l p r o d a v a t e p r i s t a v i t o; d i m m a l i k o
o d a h u m o v r a d i t i d e m o s t a r i i z v i d e t o o d g o-
v o r i t i n a p i t a n j e d e š k o t e p o s t i m i p r o m i m.
Da nam jo tamo sve zdravo i pozdravljeno!

Dopisnica upravništva.

Od 4. oktobra do 11. oktobra pripada
nam preplatiti: B. P. Matička za 88 — B.
dr. J. Kerk za 88. — C. V. Kujar za 11 s 88
(4 br.) — H. A. Lofinj mali za 11 s 88 —
R. dr. J. Kuka za 88. — S. F. Boljun ka-
njiveca za 88 — (kao ž. št., postojnojezika
nađo) — B. A. S. Vid Krajkova za 88 i 1 s
88. — L. M. Lokonik za 87. — M. M. Koruđ
za 88 — Košijun za 88. — R. M. S. Lovreč
— Pazonal za 11 s 88. — I. L. 80 — R. A.
Hrudica za 88. — S. B. Novi Borna za
98 — S. S. Bakar za 88. — S. V. Gorla 1.
aprila do 30 sept. 88. — M. L. Klana do
konca 87 za 88. — O. J. Pazin za 11 s 88.
— K. J. Pul 1 for. za Slogu, 1 for. za Brat,
Jostoi i Vi novi predbrojnik Slogu? Ako jo
poslatko tođno adrešo. — P. A. Glendon 87.
— K. V. B. Slavostan os. Fr. Trant — 87.
— B. A. B. Rakavica do konca 88. — Star
štih. ml. Zagreb za 88 — G. dr. V. Pazin za
11 s 88.

Lutrijski brojevi

ano 6. oktobra

Trač	80	41	75	34	21
Lina	50	00	20	23	30
Buda	75	21	54	2	60

дне 10. oktobra

Prog	43	24	89	38	10
Lavov	19	71	18	34	01
Hermannstadt	21	34	00	27	06
Innsbruck	64	22	82	2	33

Ortona bol, knađj, hrepavtica, promuklost, naređ
zadavio, rora, zapala uslijeh lid.

mogu so u kratko vrieme izliediti ratišnjom
NADARENH

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi P. Prendini, lučbar i ljekarnik
u Trstu.

Voamo poznati učiteljom, propovjednikom
itd. Prendinih knjigah nođih, navadno jutarnjo
hrvatstvo i gromih zapalch nastoje kao za
čudo uzimajom ovih sladkišah.

Opazka. Valjo so paziti od varalcah, koji
jo soneđinjaju. Zato trina vrpak zahvalno Pre-
ndinjeve sladkice (Pastiglie Prendini) mođi
da bude sa omotu Pastiglia (Kraljevi) mođi
Zast. Prendinijevih sladkišah ima usitnato na jednoj
strani Pastiglia, na drugoj Prendini.

Glava 30 nč. kutiljo zajedno sa naputkom,
Predaju so u Prendinijevoj Učarini u Trstu
(Farmaroli Prendini in Trstolo) i u glavnihi lje-
karnah svitov. 62-1

